

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10CdoR/9/2026
Identifikačné číslo spisu:	1225201217
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1225201217.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci povinného z vyživovacej povinnosti A. Y., E. XX. A. XXXX, I., D. XX, proti osobe oprávnenej na výživné A. W. A., E. XX. W. XXXX, I., K. XX, v konaní o zníženie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, o dovolaní povinného z vyživovacej povinnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. marca 2026 sp. zn. 13CoP/14/2026, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) uznesením č. k. 3Pc/21/2025-4 z 28. apríla 2025 uložil navrhovateľovi poriadkovú pokutu vo výške 250 eur, ktorú mu uložil uhradiť na účet súdu prvej inštancie v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 102 ods. 1 písm. e), ods. 2, ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „CSP“) s tým, že povinný z vyživovacej povinnosti doručil 15. apríla 2025 súdu prvej inštancie podanie, v ktorom opakovane použil expresívne, vulgárne a dehonestujúce výrazy; doručené podanie malo narušiť vážnosť súdneho konania.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) odvolanie povinného z vyživovacej povinnosti uznesením z 31. marca 2026 sp. zn. 13CoP/14/2026 odmietol; vychádzal z ustanovenia § 386 písm. c) CSP, podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Zo zásady vyjadrenej v § 355 ods. 2 CSP vyplýva, že odvolanie proti uzneseniam súdu prvej inštancie nie je prípustné, pokiaľ zákon výslovne neustanovuje opak. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie rozhodol uznesením o uložení poriadkovej pokuty; takýto typ uznesenia však nie je uvedený v taxatívnom výpočte § 357 CSP, a preto proti nemu odvolanie nie je prípustné. Odvolací súd

preto odvolanie žalobcu v súlade s § 386 písm. c) CSP odmietol, keďže smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, a nemohol sa zaoberať vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný z vyživovacej povinnosti (ďalej aj „dovolateľ“) podanie, ktoré neobsahuje zákonné náležitosti dovolania. Obsah podania (§ 124 ods. 1 CSP v spojení s čl. 11 CSP) však nasvedčuje tomu, že dovolateľ sa domáha preskúmania zákonnosti a nápravy pochybení, ktorých sa mal odvolací súd dopustiť pri rozhodovaní o jeho odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 3Pc/21/2025-4 z 28. apríla 2025; preto je potrebné jeho podanie posúdiť ako dovolanie. Dovolateľ pri jeho podaní nebol zastúpený advokátom a nepreukázal ani to, že má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

4. Konanie vo veciach výživného na plnoletú osobu je upravené v zákone č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“). Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v ustanoveniach § 76 a § 77 obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovuje inak“, ak ide o prípustnosť dovolania vo veciach výživného plnoletých osôb; prípustnosť dovolania navrhovateľa bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

7. Postup súdu prvej inštancie v prípade nesplnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 429 ods. 1 CSP) upravuje § 436 ods. 1 CSP, podľa ktorého vtedy, keď má dovolanie vady podľa § 429 CSP a dovolateľ nebol riadne o povinnosti podľa § 429 CSP poučený v odvolacom konaní, súd prvej inštancie vyzve dovolateľa na odstránenie vád a poučí ho o následkoch neodstránenia vád dovolania.

8. Ustanovenie § 436 ods. 1 CSP predstavuje jedinú (výnimočnú) procesnú situáciu, v ktorej súd prvej inštancie prihliada na existenciu vád dovolania a dovolateľa vyzýva na ich odstránenie. Tento postup súdu prvej inštancie sa týka výlučne vád dovolania v zmysle § 429 ods. 1 CSP a ich výskytu v prípade absencie (alebo nedostatočného) poučenia dovolateľa odvolacím súdom.

9. Procesná situácia, pri ktorej súd prvej inštancie prihliada na vady dovolania a dovolateľa vedie k ich odstráneniu, nenastáva v prípade existencie vád podľa § 429 CSP vtedy, keď bol dovolateľ riadne poučený odvolacím súdom o náležitostiach dovolania a zastúpení dovolateľa v dovolacom konaní (rovnako táto situácia nenastáva pri zistení iných vád, než sú vady dovolania v zmysle § 429 CSP). V takom prípade súd prvej inštancie dovolateľa nevyzýva na odstránenie vád dovolania a spis bez ďalšieho predkladá na rozhodnutie dovolaciemu súdu.

10. V danom prípade povinný z vyživovacej povinnosti nie je zastúpený advokátom a nepreukázal, že

sám má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu obsahuje riadne poučenie o náležitostiach dovolania a povinnom zastúpení dovolateľa advokátom v dovolacom konaní (§ 393 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 429 CSP); vzhľadom na uvedené v posudzovanej veci nie je splnená osobitná podmienka dovolacieho konania podľa § 429 ods. 1 CSP vzťahujúca sa na celé dovolacie konanie, pričom nejde o žiaden z prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP. Najvyšší súd preto odmietol dovolanie dovolateľa podľa § 447 písm. e) CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. Následkom nesplnenia tejto osobitnej podmienky dovolacieho konania je nemožnosť uskutočnenia meritórneho dovolacieho prieskumu, nakoľko prístup k dovolaciemu súdu nie je absolútny, ale je obmedzený citovaným zákonným ustanovením sledujúcim legitímny cieľ, ktorým je podanie iba kvalifikovaných podaní (dovolaní) na najvyšší súd ako mimoriadnu opravnú inštanciu.

11. Z tohto dôvodu dovolací súd odmietol dovolanie povinného z vyživovacej povinnosti podľa § 447 písm. e) CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.